

Jasmin Novljaković, redatelj i glumac, rođen je 2. prosinca 1963. godine u Sisku. Docent je na Odsjeku za kazališnu umjetnost na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku gdje predaje glumu. U početcima svog kazališnog djelovanja vezan je uz kazalište DASKA iz Siska, jedno od najznačajnijih amaterskih i alternativnih kazališta 80-ih godina na ovim prostorima. Od 1988. godine glumac je u Poljskoj gdje studira režiju na Kazališnoj akademiji u Varšavi. Nakon povratka u Hrvatsku, 1998. godine, režira oko 50 predstava (između ostalog u HNK-u Split, HNK-u Rijeka, „Gavelli“, IT&D, Kazalištu Vitovitica, Gradskom kazalištu Joza Ivakić Vinkovci (nagrada Zlatni studio za najbolju predstavu u 2020), HNK Šibenik, INK Pula...). Obnašao je funkciju ravnatelja Doma kulture Sisak u kojemu pokreće Gradsko kazalište Sisak (2006. – 2010.). S predstavama gostuje od Indije, Ruske Federacije, Norveške, Danske do Njemačke, Austrije, Češke Republike, Mađarske i Rumunjske. Prevodi s poljskog jezika.

Davor Molnar rođen je 19. rujna 1976. godine u Osijeku gdje je završio osnovnu i srednju graditeljsku školu. Na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku završio je preddiplomski studij Kazališnog oblikovanja, a 2019. diplomirao scenografiju. Suraduje s brojnim kazalištima u zemlji i inozemstvu, a radio je scenografije za predstave *Jedan čovjek, dva šefa* (HNK U Osijeku); *Zoološka priča* (HNK u Osijeku); *Vitez bez konja* (Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku); *Pravi zapad* (Srpsko narodno pozorište iz Novog Sada); *Staklena menažerija* (Gradsko kazalište Joza Ivakić u Vinkovcima); *Štajga* (Gradsko kazalište Joza Ivakić u Vinkovcima); *Višnjik* (HNK u Osijeku i Osječko ljetno kulturno 2020.). Suradnik scenografa bio je na predstavama *Udovice* (HNK u Osijeku); *Dječak koji je govorio bogu* (HNK u Osijeku); *Što žena umije* (GK Joza Ivakić u Vinkovcima), *Viđenje Isusa Krista u kasarni V.P. 2507* (GK Joza Ivakić Vinkovci). Tehnolog je nagrađivane predstave *Bijeli jelen* (Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku). Predaje na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku na Odsjeku za kreativne tehnologije.

Jasminka Petek Krapljan plesna je pedagoginja i kostimografkinja. Završila je preddiplomski sveučilišni studij Kazališno oblikovanje na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, a 2019. godine upisuje diplomski studij na Odsjeku za kreativne tehnologije, smjer Kostimograf za kazalište, film i medijske umjetnosti. Kao kostimografkinja radila je u projektima i predstavama brojnih kazališta (Gradsko kazalište Požega, Gradsko kazalište „Joza Ivakić“ Vinkovci, Teatar Exit, HNK Osijek, HNK Varaždin, Dječje kazalište Branka Mihaljevića, AKD „Kuntrata“ Sv. Filip i Jakov, Dom kulture Kristal-na kocka vedrine) te projektima Umjetničke akademije u Osijeku.

Igor Valeri bavi se sklapanjem i aranžiranjem te kao glazbenik sudjeluje u brojnim koncertima i scenskim izvedbama. Dosad je skladao i izvodio scensku glazbu za dramske predstave *Dobro došli u rat!* (1992.), *Kidaj od svoje žene* (1993.), *Pokvarenjak* (1994.), *Šetnja po krovu*, *Mačak u vreći* (1997.), *Bečarac*, *Utvare*, *Tartuffe* (1998.), *Tako je (ako vam se čini)*, *Žetveni Ples*, *Inoče* (1999.), *Male komedije*, *Alaska Jack*, *Tango drugi put* (2000.), *Ima zločina i zločina*, *Jedan dan istine Tone Patrljiča* (2001.), *Kaži-prst*, *Ujak Vanja* (2002.), *Uhvaćen u mrežu*, *Idiot* (2003.), *Gospodin lovac*, *Macbeth*, *Naranča u oblacima* (2004.), *Vodena roka*, *Cyrano de Bergerac* (2005.), *Šokica*; te za balete i glazbeno-scenske projekte *Aska i Vuk* te *Zaplešimo kroz povijest* (2005.). Često suraduje na projektima Osječkoga ljeta kulture: *Rosenkranz i Guildenstern su mrtvi* Toma Stopparda, *Završnica* Samuela Becketa, *Velika, velika zemlja* Oz Nine Mitrović te *Unterstadt* Ivane Šojat Kuči za koju je dobio nagradu „Veljko Maričić“ na Međunarodnom festivalu malih scena u Rijeci 2013. za najbolju scensku glazbu, u predstavi koja je dobila Nagradu hrvatskoga glumišta (2012.), potom *Hotel slobodan promet* (2013.), *Maca Papučarica*, *Ana Karenjina*, *Navještenje P. Claudela* (2014.), *Moć zemlje* (2015.), *Jedan čovjek, dva šefa* (2016.), *Vrzino kolo* (2017.), *Lukava udovica*, *mjuzikl Crvenkapica*, *Emet* (2018.), *Pepeljuga*, *Buba u uhu* (2019.), *Štajga*, *Višnjik* (2020.) i *Udovice* (2021).

Maja Huber rođena 1986. u Osijeku. Plesnu naobrazbu započela je u klasičnom baletu. Na Akademiji u Ljubljani završila je izvedbeni smjer suvremenog plesa i koreografije, u klasi prof. Branka Završana. Kao koreograf i suradnik za scenski pokret radila je na dramama, mjuziklima, komedijama, lutkarskim predstavama te predstavama za djecu i mlade. Osim na kazališnom i autorskom području djeluje i na pedagoškom, na području klasičnog baleta i suvremenog plesa.

KAKO JE STEMNAVA DOBILA DAN?

Dubravko Jelačić Bužimski

Režija i adaptacija
Jasmin Novljaković

Dječje kazalište
Branka Mihaljevića
u Osijeku

Praizvedba 2. srpnja 2021.
Repriza 3. srpnja 2021.

Sezona 2020./2021.

Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku i Osječko ljeto kulture 2021.

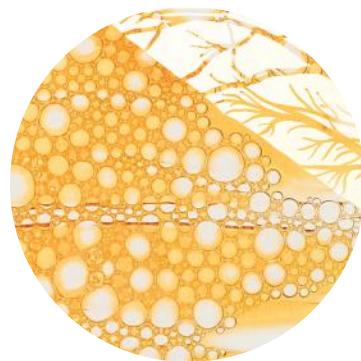
KAKO JE TEMNAVA DOBILA DAN

Dubravko Jelačić Bužimski

Režija i adaptacija:
Jasmin Novljaković

asistentica redatelja **Tončica Knez**
scenografija **Davor Molnar**
asistentica scenografa **Petra Mađarić**
video projekcije **Marijan Josipović**
kostimografija **Jasminka Petek Krapljan**
asistentica kostimografkinje **Kristina Tokić**
skladatelj **Igor Valeri**
oblikovanje rasvjete **Igor Elek**
scenski pokret **Maja Huber**
voditelj tehničke službe **Dražen Golubić**
inspicijent **Zdenka Kovaček**
majstor rasvjete **Igor Elek**
majstor pozornice **Zoran Grkinić**
tehničar ton **Josip Ogribić**
tehničar svjetlo **Hrvoje Đumlija**
pozorički tehničar **Tihomil Čakalić**
izrada kostima **Jasminka Petek Krapljan, Zvonko Majdiš, Maja Marković**
izrada scenografije **Siniša Ardalić, Davor Molnar, Petra Mađarić,**
Dražen Matijašević, Marija Pletkosić

Praizvedba 2. srpnja 2021.
Repriza 3. srpnja 2021.

Sezona 2020./2021.

Uloge:

Svarun: Gordan Marijanović
Svanimir: Srđan Kovačević
Zora: Tena Milić Ljubić
Suronja: Đorđe Dukić
Bjesomar: Inga Malidža

Ljutilo: Aleksandra Colnarić
Morana: Ivana Vukićević
Čort: Areta Ćurković
Narator, Div ptica: Lidija Helajz

Riječ redatelja

Prema predaji, nakon što je Svarun stvorio svijet, poželio ga je nastaniti bićima sličnima sebi i svojoj ženi. Od stabala je stvorio prve ljude, od hrasta čovjeka, a od lipe ženu. „Eto vidiš! Iz ovih dvaju stabala, što ovdje bez svrhe i cilja rastu nek postanu ljudi i nek im je slika i spodoba u prilici našoj! Nek tako bude na slavu neba i na dobro zemlje!“

Kult stabla susrećemo u samoj staroslavenskoj predaji o nastanku ljudi na zemlji. Kod mnogih je naroda bilo rašireno vjerovanje da su ljudi nastali od stabla i da se njihov duh nakon smrti vraća u isto. Od tog vjerovanja su se rasprostranila vlastita imena poput Dunja, Višnja, Ruža, Ljubica, Smilja, Bosiljka itd. Slavenski narodi dijelili su to vjerovanje i štovali su šume i stabla, čak im i prinostili žrtve. Vjerovali su da u krošnjama pojedinih stabala žive bogovi.

U radu na predstavi krenuo sam upravo od stabla koje ima tako značajno mjesto u slavenskoj mitologiji. Krošnja - svijet bogova svjetla, deblo - svijet ljudi i korijenje - svijet podzemlja i tame. Da bi preživjelo, Stablo mora imati sva tri dijela, pa tako i ovaj mitološki svijet postavlja čovjeka između Dobra i Zla. Sveprisutna legenda u mnogim mitologijama o bogu koji donosi Svjetlo ljudima osnova je i naše priče. Kako je Temnava dobila dan vodi nas u priču o vječnoj borbi Dobra i Zla u kojoj svjetlost ipak stiže do ljudi.

Jasmin Novljaković

*Hvala Plesnom studiju Artitudo